2019 Τῷ Σαββάτω | ΤΗι Κ΄ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Σειρᾶς Ὁ Ἀπόστολος

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΑΓΙΟΎ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΎ ΛΑΖΑΡΟΥ

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

(12:28-29, 13:1-8)

Άδελφοί, βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες ἔχομεν χάριν, δι' ἦς λατρεύομεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ μετὰ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας καὶ γὰο ὁ Θεὸς ἡμῶν πῦο καταναλίσκον. ή φιλαδελφία μενέτω, τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύτης γὰο ἔλαθόν τινες ξενίσαντες άγγέλους. Μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων ὡς συνδεδεμένοι, τῶν κατηχουμένων ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι. Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι καὶ ή κοίτη ἀμίαντος· πόρνους δὲ καὶ μοιχούς κοινεῖ ὁ Θεός. Ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος, ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν αὐτὸς γὰο εἴοηκεν οὐ μή σε ἀνῶ οὐδ' οὐ μή σε έγκαταλίπω ωστε θαρρούντας ήμας λέγειν Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος; Μνημονεύετε τῶν ήγουμένων ύμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμεῖσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸ Εὐαγγέλιον

ΤΩι ΣΑΒΒΑΤΩι ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην άγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

$(\iota \alpha' \ 1 - 45)$

Τῷ καιοῷ ἐκείνῳ, ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. ἦν δὲ Μαριὰμ ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρω καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξὶν αὐτῆς, ῆς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠσθένει. ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέγουσαι Κύριε, ἴδε ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ. ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῆ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς. ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον. ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν έν ῷ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας. ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς. Άγωμεν εἰς τὴν Τουδαίαν πάλιν. λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· Ραββί, νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὐχὶ δώδεκά εἰσιν ὧραι τῆς ἡμέρας; ἐάν τις περιπατῆ ἐν τῆ ἡμέρα, οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει ἐὰν δέ τις περιπατῆ ἐν τῆ νυκτί, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ. ταῦτα εἶπε, καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς· Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται άλλὰ πορεύομαι ἵνα έξυπνήσω αὐτόν εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Κύριε, εἰ κεκοίμηται, σωθήσεται. εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περί τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ότι περί τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει. τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρρησία· Λάζαρος ἀπέθανε, καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ· ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς αὐτόν. εἶπεν οὖν Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος τοῖς συμμαθηταῖς: Άγωμεν καὶ ήμεῖς ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ. Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὖρεν αὐτὸν τέσσαρας

ήμέρας ήδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ. ἦν δὲ ή Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε. καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν ἵνα παραμυθήσωνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν. ἡ οὖν Μάρθα ώς ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, ύπήντησεν αὐτῷ Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ έκαθέζετο. εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ίησοῦν Κύριε, εὶ ἦς ὧδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἐτεθνήκει. ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἰτήση τὸν Θεόν, δώσει σοι ὁ Θεός. λέγει αὐτῆ ὁ Ἰησοῦς: Ἀναστήσεται ό ἀδελφός σου. λέγει αὐτῷ Μάρθα· Οἶδα ότι ἀναστήσεται ἐν τῆ ἀναστάσει ἐν τῆ ἐσχάτη ἡμέρα. εἶπεν αὐτῆ ὁ Ἰησοῦς Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή. ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν ἀποθάνη, ζήσεται καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνη εἰς τὸν αἰῶνα. πιστεύεις τοῦτο; λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε, ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι σὰ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ εἰς τὸν κόσμον έρχόμενος. καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἀπῆλθε καὶ ἐφώνησε Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρα εἰποῦσα. Ὁ διδάσκαλος πάρεστι καὶ φωνεῖ σε. ἐκείνη ὡς ἤκουσεν, ἐγείρεται ταχὺ καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν. οὔπω δὲ ἐληλύθει ὁ Ίησοῦς εἰς τὴν κώμην, ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ όπου ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα. οἱ οὖν Ίουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῆ οἰκία καὶ παραμυθούμενοι αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαρίαν ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ηκολούθησαν αὐτῆ, λέγοντες ὅτι ὑπάγει είς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύση ἐκεῖ. ἡ οὖν Μαρία ώς ἦλθεν ὅπου ἦν Ἰησοῦς, ἰδοῦσα αὐτὸν ἔπεσεν αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας λέγουσα αὐτῷ Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἄν ἀπέθανέ μου ὁ ἀδελφός. Ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτὴν

κλαίουσαν καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῆ Ίουδαίους κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι καὶ ἐτάραξεν ἑαυτόν, καὶ εἶπε· Ποῦ τεθείκατε αὐτόν; λέγουσιν αὐτῷ. Κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε. ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς. *ἔλεγον* οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Ἰδε πῶς ἐφίλει αὐτόν τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον Οὐκ ἐδύνατο οὖτος, ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, ποιῆσαι ἵνα καὶ οὖτος μὴ ἀποθάνῃ; Ίησοῦς οὖν, πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ, ἔοχεται εἰς τὸ μνημεῖον ἦν δὲ σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ. λέγει ὁ Ἰησοῦς· Άρατε τὸν λίθον. λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος Μάρθα Κύριε, ἤδη ὄζει τεταρταῖος γάρ ἐστι. λέγει αὐτῆ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσης, ὄψει τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ; ἦραν οὖν τὸν λίθον οὖ ἦν ό τεθνηκώς κείμενος. ό δὲ Ἰησοῦς ἦρε τοὺς όφθαλμούς ἄνω καὶ εἶπε· Πάτερ, εὐχαριστῷ σοι ὅτι ἤκουσάς μου. ἐγὼ δὲ ἤδειν ὅτι πάντοτέ μου ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιεστῶτα εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν ότι σύ με ἀπέστειλας. καὶ ταῦτα εἰπὼν φωνη μεγάλη ἐκραύγασε· Λάζαρε, δεῦρο έξω. καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκὼς δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίω περιεδέδετο. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Λύσατε αὐτὸν καὶ ἄφετε ύπάγειν. Πολλοί οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων, οἱ έλθόντες πρὸς τὴν Μαρίαν καὶ θεασάμενοι ά ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῆ Κ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Όσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν Άγίων Μαρτύρων Βίκτωρος, Ζωτικοῦ, Ζήνωνος, Ακινδύνου, Καισαρίου, Σεβηριανοῦ, Χρστοφόρου, Θεωνᾶ καὶ Άντωνίνου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Όσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Παλαιολαυρίτου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέοᾳ, μνήμη τοῦ Άγίου Ιεοομάρτυρος Άναστασίου Άντιοχείας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέοᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Αποστόλου Ζακχαίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Ἀθανάσιος ὁ κτίσας τὴν μονὴν τοῦ Μετεώρου ἐν Θεσσαλία, κατὰ τὸ ατι' (1310), ὁ ἐκ Πατρῶν καταγόμενος, ἐν εἰρήνη τελειοῦται.

Ο Όσιος Ἰωάσαφ, ὁ συνασκητής τοῦ Όσίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Μετεώοω, ἐν εἰοήνη τελειοῦται.

Τοῦ Τοιωδίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Σαββάτω πρὸ τῶν Βαΐων, ἑορτάζομεν τὴν Ἔγερσιν τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου, φίλου τοῦ Χριστοῦ, Λαζάρου τοῦ τετραημέρου.

Στίχοι.

Θοηνεῖς Ἰησοῦ, τοῦτο θνητῆς οὐσίας. Ζωοῖς φίλον σου, τοῦτο θείας Ἰσχύος.

Ταῖς τοῦ σοῦ φίλου Λαζάρου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἶναι Σαββατοκύριακο τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς.